

هشت مارچ، افغانستان، مرد سالاری،

زن ستیزی و دیگر هیچ

ما در آستانه صدمین سالروز « روز جهانی زن » ، ۸ مارچ قرار داریم ، شاید سده ها و یا هم هزاره دیگر سپری گردد و روشنفکران ما به این بهانه یک روزی از سال را مملو از غوغا های مبارزه به خاطر حقوق زن و رهایی زن از بند مرد سالاری ، در دفتر تاریخ سیاه کرده و بزرگداشت بدارند .

ذهن هر خردمند به این پرسش بر میخورد که جامعه بشری به چند سده ای دیگر نیاز دارد که در هشتم مارچ دیگر به این رسم یکی را در این راستا نکوهش و دیگری را نفرین نه کنیم ، زیرا در نهم مارچ ، هشتم مارچ به فراموشی سپرده می شود ، و باز هم مرد سالاری و زن ستیزی در مرز و بوم ما گسترش بیشتر و وسیع تر میابد و زنان جامعه ما است و همان جایگاه خوار و اهانت آمیز وی .

تا زمانیکه خرد در بند جهل گرفتار باشد ، نمیتوان به آزادی کامل بشری و به ویژه به آزادی و رهایی زن از استبداد و خرافات حاکم در جامعه امید بست ، چون بر اساس مناسبات فرتوت و واپسگرا ، زن در زندگی به عنوان بشر درجه دوم برای لذت و آرامش مرد ! آفریده شده است ، نمیتوان از وضع اندوه بار زنان جامعه افغانی ، به

صورت ویژه آن انتقاد به عمل آورد ، زیرا همین مناسبات واپسگرا ، هیچ گاهی نمیتواند پذیرای نو آوری و اندیشه گری آزاد باشد ، زیرا به مسایل و درگیری های اجتماعی به شکل امور آسمانی و مذهبی نگاه میشود و حق انتقاد و نو آوری در این موارد به واکنش های خشن و غیرانسانی مواجه میشود .

من نمیدانم تا بکی زنان جهان و زن افغانی از آن جمله، بار گناهان «اولین زن» را که سبب فریب «اولین مرد» شده به گردن بکشد و به کفاره آن گناه پردازد؟ به باور من در جامعه ای که بنابر باورهای زن ستیزی که گویا «ملتی که امور خود را به دست زن بسپارد ، هیچ گاهی روی پیروزی را نخواهد دید»، هیچ گاهی به پیشرفت های اجتماعی و اقتصادی دست نخواهد یافت . زنان افغانی نباید از فرمایشات «حجاء الوداع» سرپیچی نمایند و همانگونه در بند مرد سالاری و قفس خرافات زندانی و سزاوار خشونت باقی بمانند .

امام غزالی مشهور ترین فیلسوف جهان اسلام تمام رنجهایی را که زنها به سبب نافرمانی و بد رفتاری «اولین زن» در باغ بهشت باید تحمل کنند اینگونه میفرماید:

« چون حوا از میوه درخت بهشت که الله خوردن آنرا ممنوع کرده بود ، تناول کرد ، الله زنان را به هجده مجازات تنبیه کرده است :

(۱) زایمان ، (۲) عادت ماهیانه، (۳) جدا شدن از پدر و مادر و ازدواج با یک فرد بیگانه ، (۴) بارداری ، (۵) نبود کنترل روی خود، (۶) محرومیت از ارث بردن برابر با مردان (۷) فرمانبرداری از طلاق گفته شده بوسیله شوهر و محرومیت از طلاق دادن شوهر ، (۸) شوهر میتواند چهار همسر داشته باشد ، ولی زن تنها حق یک شوهر دارد (۹) زن باید در خانه تنها بماند

۱۰) زن در خانه شوهر باید سر خود را بپوشاند، (۱۱) شهادت هر دو زن برابر یک مرد است، (۱۲) زن نباید از خانه تنها برون برود، مگر یکی از خویشان اش او را همراهی کند، (۱۳) مردان حق شرکت در نمازهای جمعه و روزه و مراسم تشیع جنازه را دارند، ولی زنان از این حق محروم میباشند، (۱۴) محرومیت از فرمانداری و داوری، (۱۵) شایستگی دارای هزار فروزه است تنها یکی از آنها به زن و ۹۹۹ دیگر به مرد ویژه گی داده شده است ... *

برخلاف این همه ویژه گی های داده شده، به پندار خرد انسانی، زن صادق است و زن به امید و نجات رنده گی خود عشق میورزد. همین خرد است که در زندان جهل را در هم میکوبد و قفل قفس واپسگرایی را میشکند.

به امید آن روزی که دیگر نیازی به برگزاری از ۸ مارچ نباشد و زن افغان و همه زنان در بند سیاره ما از جهل و خرافه گرایی رها گردند.

07032008

www.ayenda.org